

Ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Μάρκελλου Καμπάνη στα «Εόρτια 2024» του Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών

/ [Ενορίες](#)

Με Όρθρο και Θεία Λειτουργία ξεκίνησε η 19η Ημέρα των **ΕΟΡΤΙΩΝ 2024** του **Ιερού Ναού Αγίου Ελευθερίου - οδού Αχαρνών**. Το μεσημέρι της Τετάρτης 18ης Δεκεμβρίου 2024 εψάλη Ιερά Παράκληση στον Άγιο Σεβαστιανό. Το απόγευμα τελέστηκε ο Εσπερινός και Μικρός Αγιασμός μετά παραθέσεως δεκάδων ιερών λειψάνων Αγίων της Εκκλησίας μας προς **Αγιασμό των πιστών**.

Η ομιλία της ημέρας έγινε το απόγευμα στις από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Μάρκελλο Καμπάνη με θέμα: «Η αγάπη του Μεγάλου Βασιλείου για

το πρόσωπο του Ιησού Χριστού μέσα από τα κείμενά του».

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την Ομιλία και το Ενοριακό Αρχονταρίκι με τον Αρχιμανδρίτη π. Μάρκελλο Καμπάνη:

Με τις ευλογίες του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β΄, συνεχίζουμε για 19η ημέρα τα 6α κατά σειράν ΕΟΡΤΙΑ, ανέφερε ο Προϊστάμενος του Ναού π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου, προλογίζοντας τον ομιλητή. Είναι, προσέθεσε, μεγάλη η χαρά μας που απόψε ήρθε ο π. Μάρκελλος ανταποκρινόμενος στην πρόσκλησή μας να συμμετάσχει στα ΕΟΡΤΙΑ μας που τελούμε προς τιμήν του Προστάτου και Εφόρου μας Αγίου Ελευθερίου και της μητρός του Ανθίας και τα οποία εφέτος είναι αφιερωμένα στον Μέγα Βασίλειο, την μεγάλη αυτή μορφή της Εκκλησίας μας, του οποίου ταήν τιμία δεξιά χείρα φιλοξενούμε στον Ναό μας. Είναι τόσο μεγάλη η χάρη του Μεγάλου Βασιλείου, που αισθανόμαστε ότι είναι δίπλα μας. Η χαριτόβρυτος ευωδία που αναδύεται συνέχεια από το ιερό λείψανο μας δίνει μεγάλη δύναμη. Χαιρόμαστε δε πάρα πολύ, διότι η ενορία μας κατέστη πέρυσι κι εφέτος ένα σπουδαστήριο μελέτης των αγίων πατέρων της Εκκλησίας μας. Σήμερα οι περισσότεροι γνωρίζουν τους νέους αγίους και ξεχνούν τους παλαιούς, που όμως είναι η βάση της πίστεώς μας, διότι αυτοί έδωσαν ψυχή και σώμα για να κρατήσουν την ορθόδοξη πίστη μας ακαινοτόμητη από τις αιρετικές διδασκαλίες.

Καλωσόρισε τον π. Μάρκελλο εκ μέρους του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μεταφέροντάς του τις προσωπικές ευχές και ευλογίες. Εξέφρασε τις ευχαριστίες του στον π. Μάρκελλο που ήρθε κοντά μας καθώς και στον Μητροπολίτη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως, που έδωσε την σχετική άδεια.

Απαντώντας ο π. Μάρκελλος ευχαρίστησε τον π. Θεμιστοκλή για την πρόσκληση και όλους τους πατέρες που κοπιάζουν. Είναι υπέροχο, τόνισε, που υπάρχουν ενορίες που ακόμη εργάζονται. Και είναι πολύ σημαντικό να διαβάζουμε τους πατέρες. Ο Μέγας Βασίλειος έδωσε τιτάνιο αγώνα για την διάσωση της πίστες, γιατί υπήρξαν πάρα πολλοί παράγοντες αναίρεσης της πίστες. Ήταν η αιτία που αναγκάστηκε να γράψει. Τα κείμενά του όμως αφορούν και την δική μας την ζωή. Η ομιλία του π. Μάρκελλου επικεντρώθηκε στην αγάπη προς τον Θεό και συγκεκριμένα πως ο Άγιος βίωνε αυτή την αγάπη. Το κείμενο που παρουσίασε ήταν από τον Λόγο του Μεγάλου Βασιλείου «Λόγοι κατά πλάτος».

Εισαγωγικά ο π. Μάρκελλος παρατηρεί ότι στο έργο αυτό ο Μέγας Βασίλειος

χαρακτηρίζει την αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο ως θεμέλιο της ζωής. Αυτή η αγάπη, που είναι σύμφυτη προς τον άνθρωπο, παραμένει ζωντανή και ενεργεί μόνο όταν γίνεται πραγματική και προσωπική κοινωνία με τον Θεό και τον άνθρωπο. Πολλές φορές, σημειώνει, για ποκίλα προβλήματα του ανθρώπινου βίου οι άνθρωποι αναζητούν τα αίτια και την επίλυση των προβλημάτων αυτών, αλλά μέσα στον εγωισμό τους δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτά είναι συνέπειες της απουσίας της αγάπης προς τον Θεό και τους ανθρώπους.

Τι λέει ο Μέγας Βασίλειος γι' αυτήν την αγάπη:

- Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ δὲν διδάσκεται.
- Ἡ μάθηση τοῦ θείου πόθου δὲν προέρχεται ἀπ' ἔξω κατὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ κάποιος σπερματικὸς λόγος ἐνυπάρχει στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὠθεῖ στὴν ἐξοικείωση μὲ τὴν ἀγάπη.
- Αὐτὸν τὸν σπερματικὸ λόγον τὸν δέχτηκαν ὅσοι διδάχτηκαν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐγίναν ἱκανοὶ μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν καλλιεργοῦν μὲ ἐπιμέλεια, νὰ τὸν ἀναπτύσσουν μὲ τὴν γνώση καὶ νὰ τὸν φέρουν στὴν τελείωση.
- Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ἐνῶ εἶναι μιὰ ἀπλὴ ἐντολή, ὡς πρὸς τὴν δύναμη πραγματοποιεῖ καὶ περιλαμβάνει ὅλες τὶς ἐντολές.
- Τὶς δυνάμεις ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν τήρηση ὅλων τῶν ἐντολῶν μᾶς τὶς ἔδωσε ὁ Θεός, ὥστε νὰ μὴ δυσανασχετοῦμε σὰν νὰ μᾶς ζητεῖται κάτι πρωτάκουστο, οὔτε νὰ ὑπερηφανευόμαστε σὰν νὰ δίνουμε κάτι προσωπικὸ ἀπ' ὅ,τι μᾶς δόθηκε.
- Αὐτὲς οἱ δυνάμεις ἀνάλογα μὲ τὴν χρῆση τους ἔχουν ἀντίστοιχα ἀποτελέσματα. Δηλαδή, ἂν ἐνεργοῦμε σωστὰ καὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἀρμόζει, τότε ὀλοκληρώνουμε τὸν ἐνάρετο βίον μὲ εὐσέβεια. Ἄν ὅμως ἀχρηστεύουμε αὐτὲς τὶς δυνάμεις, τότε παρασυρόμαστε στὴν κακία. Διότι κακία εἶναι νὰ χρησιμοποιοῦμε τὶς δυνάμεις ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς γιὰ τὸ ἀγαθὸ μὲ τρόπο πονηρὸ καὶ ἀντίθετα πρὸς τὶς ἐντολές Του.
- Ἀφοῦ λάβαμε τὴν ἐντολὴ νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεό, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔχουμε τὴν δύναμη τῆς ἀγάπης ἔμφυτη ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς δημιουργίας μας.
- Ἀπόδειξη εἶναι τὸ γεγονὸς α) ὅτι ὅλοι ἐπιθυμοῦμε τὰ καλὰ καὶ ὠραῖα πράγματα β) τὴν στοργὴ πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς συγγενεῖς μας τὴν ἔχουμε χωρὶς νὰ τὴν διδασθοῦμε καὶ γ) αὐθόρμητα δείχνουμε τὴν καλὴ μας διάθεση ἀπέναντι στοὺς εὐεργέτες μας.
- Τὸ κατ' ἐξοχὴν ὠραῖο καὶ ἀγαπητὸ εἶναι τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸ εἶναι ὁ Θεός.
- Ἐπειδὴ τὰ πάντα ἐπιθυμοῦν τὸ ἀγαθόν, ἄρα τὰ πάντα ἐπιθυμοῦν τὸν Θεό.
- Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ εἶναι ἀναγκαία ὀφειλὴ γιὰ μᾶς ἐνῶ ἡ στέρησή της

εἶναι γιὰ τὴν ψυχὴ τὸ πιὸ ἀφόρητο ἀπὸ ὅλα τὰ κακά.

- Ἡ ἀποξένωση καὶ ἡ ἀποστροφή τοῦ Θεοῦ εἶναι πιὸ ἀφόρητη κι ἀπὸ τὶς τιμωρίες ποὺ ἀναμένονται στὸν Ἄδη.
- Μὲ τὸ νὰ φερόμαστε στὸν Δημιουργό μας χωρὶς στοργὴ καὶ ὡς ξένοι, γινόμαστε πιὸ ἀνόητοι ἀπὸ τὰ νήπια καὶ ἀγριότεροι ἀπὸ τὰ θηρία, ποὺ ἔχουν φυσικὴ στοργὴ πρὸς τοὺς γονεῖς τους.
- Τὸν Δημιουργό μας, καὶ μόνο ὅτι ἔχουμε δημιουργηθῇ ἀπὸ Αὐτόν, ὀφείλουμε νὰ τὸν ἀγαποῦμε ἐξαιρετικὰ καὶ νὰ πέφτουμε πάνω του, ὅπως τὰ νήπια στὶς μητέρες τους.
- Ἐκ φύσεως ἀγαποῦμε τοὺς εὐεργέτες μας καὶ ὑπομένουμε κάθε κόπο γιὰ νὰ ἀνταποδώσουμε τὶς εὐεργεσίες τους. Πολὺ περισσότερο ὀφείλουμε εὐγνωμοσύνη στὸν Θεό, τοῦ ὁποῖου οἱ δωρεές πρὸς ἐμᾶς εἶναι ἀναρίθμητες καὶ τόσο ἐξαίρετες, ὥστε καὶ μία μόνο δωρεὰ ἀρκεῖ γιὰ νὰ μᾶς κάνη νὰ τοῦ ὀφείλουμε κάθε εὐγνωμοσύνη.
- Ὁ Κύριος εἶναι τόσο ἀγαθός, ὥστε δὲν ἀπαιτεῖ ἀνταπόδοση, ἀρκεῖται μόνο στὸ νὰ τὸν ἀγαποῦμε γιὰ ὅσα μᾶς ἔδωσε.
- «Ὅταν συλλογισθῶ ὅλα αὐτὰ περιπίπτω σὲ φρίκη καὶ ἔκσταση φοβερή, μήπως ἀπὸ ἀπροσεξία τοῦ νοῦ ἢ ἀπὸ μάταιες ἀσχολίες χάσω τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ γίνω αἰτία προσβολῆς τοῦ Χριστοῦ. Διότι τότε, αὐτὸς ποὺ τώρα μᾶς ἐξαπατᾷ, αὐτὸς ποὺ φροντίζει μὲ κάθε τέχνασμα νὰ μᾶς κάνη νὰ λησμονήσουμε τὸν εὐεργέτη μας μὲ τὰ κοσμικὰ δολώματα, αὐτὸς θὰ παρουσιάσει τότε τὴν δική μας ἀμέλεια ὡς προσβολὴ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ θὰ καυχηθῇ γιὰ τὴν ἀπειθεία καὶ τὴν ἀποστασία μας».
- Ἐπειδὴ ἔχουμε λάβει ἐντολὴ νὰ ἀγαποῦμε τὸν πλησίον μας, ὅπως τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἔχουμε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν δύναμη νὰ ἐκπληρώσουμε αὐτὴ τὴν ἐντολή.
- Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι κοινωνικὸ ὄν καὶ ἐπομένως εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς φύσεώς μας νὰ ἔχουμε κοινωνία ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον, νὰ χρειαζόμαστε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ νὰ ἀγαποῦμε τὸ γένος μας.
- Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε ἐξ ἀρχῆς τὰ σπέρματα καὶ ἀπαιτεῖ ἐν συνεχείᾳ τοὺς καρπούς, ὅταν λέγει: «ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».
- Ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἤθελε νὰ μᾶς ὑποκινήσῃ νὰ ἐκτελέσουμε αὐτὴ τὴν ἐντολή, δὲν ζήτησε θαυμαστὰ ἔργα γιὰ νὰ ἀποδείξοιμ ἐὼς εἴμαστε μαθητές του, ἀλλὰ εἶπε: «ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις».
- Ὁ Κύριος τὴν κάθε ἀγαθοεργία πρὸς τὸν πλησίον μας τὴν ἀναφέρει πρὸς τὸν ἑαυτό του καθὼς λέγει: «ἐπείνασα καὶ μοῦ ἐδώσατε νὰ φάγω καὶ ἔπειτα προσθέτει «ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε σὲ ἓνα ἐκ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν

ἐλαχίστων, σ' ἐμένα ἐποιήσατε».

- Ἐὰν ἀγαπᾷ κάποιος τὸν Κύριο, ἀγαπᾷ κατὰ συνέπεια καὶ τὸν πλησίον, διότι «αὐτὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ», εἶπε ὁ Κύριος, θὰ τηρήσῃ τὶς ἐντολές μου, «κι αὕτη εἶναι ἡ δική μου ἐντολή, νὰ ἀγαπᾷτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἀγάπησα».
- Καὶ ἀντίστροφα, μπορεῖ κανεὶς νὰ δείξῃ τὴν ἀγάπην στὸν Θεὸ μὲ τὸ νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον, διότι ὁ Θεὸς δέχεται τὴν εὐεργεσίαν σὰν νὰ ἀποδίδεται στὸν ἑαυτό του».

Μετά το πέρας της ομιλίας ο π. Μάρκελλος συζήτησε με τους πιστούς και απάντησε σε ερωτήματα.

Στις 9:00 μ.μ. τελέστηκε Μικρό Απόδειπνο μετά Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο και μονολόγιστη ευχή.

Οι εκδηλώσεις της ημέρας ολοκληρώθηκαν με Ιερά Μεγάλη Αγρυπνία, κατά την οποία ιερούργησε και ομίλησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αντώνιος Δρυοβουνιώτης, της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως Σωτήρος Δρυοβούνου. Ἐψαλε ὁ Ιεροψάλτης κ. Ιωάννης Καρίνος.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο ακόλουθο άλμπουμ:](#)

